

царь Пизистрата събрали всички-ты тѣя пѣсни, нарядили ги едни по другъ ужъ спорядъ въ какъвго рядъ сж ставали работы-ты, за които ся приказва въ тѣхъ, за да ги скръпять ма едно твореніе. Така отъ оныя пѣсни, които народъ-тѣ си съчинявалъ и пѣлъ за различны работы и лица отъ воеваніе ерѣща Троя, направяли едно твореніе и го нарекли Илиада, сир пѣснь ватМіліона (Троя). това твореніе е пръвъ источникъ, отъ който битоисатели-ти сж чрпнали извѣстія за првоначяльны-ты врѣмена на Гръцкый народъ. А зашто-то това е твореніе просто-народно, и единъ простъ народъ всичко обличя въ измысль, то и битоисаніе-то (исторія-та) за Гръцкый народъ е прѣиспльнина съ басни, съ юначества небывалы, та да ся прѣчисти и отъ десять едно да ся пробере, и то пакъ ще е прѣувеличено.

Окончятелно сж турили нарѣдъ Илиадж-тж и сж ж докарали на тоя видъ, както ж имаме сега, Александрійскы грамматици Ценадотъ, Ефесець, Аристофанъ Бизантіець и Кратесь, а раздѣлялъ ж е на 24 пѣсни (рапсодіе) нѣкой-си Аристархъ, кой-то е живѣлъ въ Александрі-ж около половинж на третій вѣкъ прѣди Р. X. Кога събрали пѣсни-ты за разрушеніе Троя, та скрили отъ тѣхъ едно твореніе. то го нарекли Илиадось ту омиру рапсодіе, което ще